

RØDSTRØMPE-SEMINAR

HELSINGØR MARTS 1974 REFERAT

Siden den nye kvindebevægelse i Danmark (Rødstrømpebevægelsen) startede omkring 1970, er der sket en masse ting - både i bevægelsen og i samfundet udenfor. Da bevægelsen startede var den en antiautoritær bevægelse (en "anti-bevægelse"). Den anti-aautoritære ideologi fik (naturligvis) konsekvenser for den måde, bevægelsen blev opbygget på. Grundlaget for bevægelsen var basisgrupperne og disses selvstyre og selvbestemmelsesret (autonomi). I basisgrupperne udnyttede man de personlige erfaringer og oparbejdede en kvindebevidsthed. Det var os selv der bestemte og vi kunne ikke bestemme over hinanden, derfor blev de forskellige grupper (basisgrupperne og fx. funktionsgrupperne) sidestillede og den besluttende instans fællesmødet, hvor enhver kunne møde op og deltage i beslutningsprocessen.

Strukturen var tilsyneladende demokratisk (den er senere blevet kaldt ultrademokratisk), men vi opdagede snart at selv om der ingen valgte leder var, blev der alligevel snart nogen der vidste mere end andre - fordi de havde mere tid, overblik osv. De tilsyneladende så demokratiske fællesmøder var osse lette at styre for stærke enkeltpersoner --- og én gruppe kunne ved at møde talstærkt op præge hele billedet.

Den løse struktur havde osse den uheldige virkning, at vi ikke følte (nok) ansvarlighed over for hinanden og vores eget arbejde i bevægelsen. Da der ingen medlemsordning var, vidste ingen hvem der var med i bevægelsen og hvem der evt. var droppet ud. Vores mangel på fast struktur og formuleret "program" og målsætning havde den konsekvens at vi ofte blev udnyttet groft i pressen - alle og enhver kunne jo udtale sig på bevægelsens vegne...

Det problem - hvordan vi kunne bibeholde det bedste fra den gamle struktur og samtidig få lidt mere "hold" på os selv og hinanden - har optaget en masse af os i lang tid. Det var oppe allerede på seminaret i Tåstrup for to år siden, det har været taget op på fællesmøderne og af Kvindefronten (om deres reaktion på den traditionelle struktur, se Rødstrømpebladet, nr. 13), men netop nu, hvor vi kan iagttage en fantastisk økonomisk stramning (resulterende i bortfald af moderskabsydelsen, nedskæringer i børnetilskud, etc) og på grund af den udvikling der er sket inden i os selv (resulterende i en stor sivning til og fra bevægelsen), mente vi vist alle sammen, at det var på tide vi fik snakket tingene igennem, både hvad angår målsætning (hvad vil vi og hvordan skal vi nå det) og struktur (hvordan laver vi en bedre struktur, der får os til at fungere både sammen og udadtil).

I december 1973 var vi så en gruppe på 8 kvinder, der tog initiativ til at lave et seminar, hvor disse ting skulle diskuteres. Vi sendte meddelelse herom ud til de kvinder der stod i "Aktiv-kartoteket" og til de, der abonnerede på "Internt blad". (det var kun et seminar for den københavnske del af bevægelsen, da vi mente, at man stod i en lidt anden situation andre steder). I meddelelsen om seminaret skrev vi bla.: "Vi synes bevægelsen bør defineres. Hvad står vi for, hvilke ting skal vi arbejde med og hvordan? Dette vil nok medføre en strammere struktur. Vi vil derfor osse gerne have diskuteret hvordan vi laver denne struktur, hvordan vi skaber en større ansvarlighed hos de devenkede medlemmer og hvilke krav vi kan stille til hinanden".

Det var en betingelse for deltagelse i seminaret at man havde været med til at skrive et oplæg og deroft på forhånd havde diskuteret tingene igennem. Vi fik tilmeldinger og oplæg fra ca. 40 grupper + nogle få enkeltersoner. Disse oplæg blev sendt ud til grupperne ca. 1 måned før seminaret, således at man kunne nå at svare på hinandens oplæg, hvilket der dog kun var få der gjorde. (Blandt de første 40 oplæg var der både ret detaljerede strukturforslag og forsøg på at formulere en målsætning for kvindebevægelsen/Rødstrømpebevægelsen)

Vi vidste på forhånd, at det ville være begrænset, hvad vi kunne nå, når seminaret kun varede fra fredag aften den 29. marts til søndag eftermiddag den 31., så vi havde struktureret forløbet sådan:

fredag aften: hygge og hilse på gamle venner og se film og danse og slappe af osvosvosvos.

lørdag: målsætningsdebat hele dagen, dels i grupper, tilfældigt nedsatte og dels i plenum + kombination af plenum og gruppearbejde (kaldet "summemøder") kun på et enkelt tidspunkt i løbet af seminaret var vi i de grupper, vi havde lavet oplæg i.

søndag: diskussion af et detaljeret strukturforslag, som osse ville kræve en del afstemninger.

Vi mente i seminargruppen at det var vigtigt at målsætningsdiskussionen kom før strukturdiskussionen, da strukturen måtte betragtes som et redskab for os til at nå det mål, vi havde sat os.

LØRDAG

Lørdag startede vi med - i grupper - at diskutere hvad vi havde lavet i bevægelsen indtil nu, hvad vores fælles bevidsthed (kvindebevidsthed) var og hvad vi mente bevægelsen skulle arbejde på fremover.

Ud fra disse spørgsmål skulle grupperne nå frem til en bestemmelse af hvordan bevægelsen hidtil havde fungeret. Hvilke ting havde vi arbejdet på og hvorfor?

Hvilke fordele og hvilke begrænsninger lå der i vort

hittidige arbejde? Hvordan kunne vi udnytte vores erfaringer? Hvordan skulle vi fremover prioritere de forskellige arbejdsopgaver og HVORFOR?

---De forskellige grupper aflagde alle (der var over 25!!!) referat i eftermiddagens plenum. Der var generel enighed om, at bevægelsens målsætning hidtil havde været for diffus. Endvidere mente et flertal af grupperne, at den samfundsmæssige straming som vi oplever for øjeblikket nødvendiggjorde at vi begyndte at arbejde mere målrettet politisk. En anden ting, der blev fremhævet var at vi måtte se at vi måtte se at komme ud over vores teorifjendskhed, da alle de analyser vi manglede netop ofte kom til at blokere vores arbejde. Alle var dog godt klare over, at udarbejdelsen af disse analyser ikke udelukkende kunne foregå som isoleret, intellektuelt arbejde, men at analysearbejdet måtte være en integreret del af de forskellige gruppers arbejde, ligesom den videre diskussion af bevægelsens målsætning måtte være det.

Vi havde gjort for lidt ud af "introduktion" og "selvuddannelse" (skoling), men det kunne hænge sammen med at der ikke rigtigt var nogen der havde vidst hvad vi skulle introducere til...

Der blev af nogle grupper foreslået at bevægelsen i fx. et år arbejdede på et bestemt tema (ex: Kvinden på arbejdsmarkedet), men dette var der ikke enighed om.

--- Ud fra de ca. 25 grupperreferater udarbejdede seminargruppen et målsætningspapir, hvori det bla. hed: "Der er et fælles ønske om at kvindebevægelsen skal have et langsigtet perspektiv, således at enkelthandlinger og dagsaktuelle krav ikke bliver tilfældige og individuelle...Med et langsigtet perspektiv tænker de fleste på formuleringer i retning af kvinders befrielse fra patriarkatet og kapitalismen (et klasseløst samfund) Der er tvivl om hvorvidt man skal erklære sig socialistisk, men flertallet mener at der uundgåeligt vil blive tale om socialisme...Vi skal desuden hele tiden opdyrke alternative samværsformer og en kvindekultur på alle områder, Vi skal afgrænse vores arbejde i forhold til andre organisationer og grupper. Vi skal forbedre vores sprog (ingen unødvendige fremmedord) og forbedre vores arbejdsmåde (indbygge kritik/selvkritik på alle planer)". Der havde desuden været konkrete forslag til grupper, jeg regner med disse senere vil blive omtalt i Rødstrømpebladet

SØNDAG

Søndag: Strukturdiskussion: Forløbet var det samme, formiddag i grupper, eftermiddag i plenum. Vi diskuterede et oplæg hvis hovedtræk var:

- bevægelsen bygger på grupper
- bevægelsens besluttende organ er koordinationsmødet, hvortil hver gruppe sender (mindst) 1 repræsentant.
- man tilhører bevægelsen hvis man har betalt kontingent (modtager internt blad) og man er i en gruppe og/eller har gennemgået introduktionen.
- den daglige administration varetages af kontaktgruppen.

ad a. alle var enige om, at det var grupperne der udgjorde bevægelsen.

ad b. der var uenighed om hvem der måtte komme, men resultatet blev at hver gruppe havde en stemme, men måtte sende flere (med taleret). Det er endnu ikke afgjort hvordan "løsgængeres" status skal være.

ad c. der var flertal for at vi måtte have en medlemsordning men vi kunne ikke på seminaret nå at formulere overgangsordninger til introduktionen kom i gang, så det tages op på de fremtidige koordinationsmøder.

ad d. der var flertal for at vi skulle have en sådan og at den skulle være sammensat af 4 fra funktionsgrupperne i Kvindehuset og 4 der valgtes på seminaret.

Desuden var der enighed om, at vi måtte afholde flere seminarer, både målsætning- og andre emne-seminarer. Det næste mente seminardeltagerne skulle være et målsætningsseminar og afholdes november 1974.

Kontaktgruppen indkalder til koordinationsmøder og sørger for at gruppe-tilmeldinger bliver ført ind i et nyt kartotek

NB!

Hvis du eller din gruppe gerne vil tilmeldes eller høre mere, fx. om koordinationsmøderne (der har allerede været holdt 1), så kan I kontakte "Kvindehuset", Åbenrå 26, 1124 København K, tlf: (01) 12 56 60.

Nu har vi selvfølgelig ikke kunnet fylde hele dette nr. af Rødstrømpebladet med referater fra seminaret, vi har ikke kunnet nå at fortælle om, hvordan vi forsøgte at lave kritik/selvkritik på plenummøderne og en masse andre ting, derfor vil vi prøve at lave en slags "bog" om seminaret, så alle kan få mulighed for at læse oplæggene og referaterne af de enkelte diskussioner. Vi håber at ha bogen færdig engang i løbet af sommerferien, så den kan nå at bruges og sælges de sidste uger på Femø. Bogen skulle have to funktioner, for det første at gi dem der af den ene eller den anden grund var forhindret i at deltage lejlighed til at læse udførligere om hvad der skete, både før og efter og for det andet være et billede af bevægelsens nuværende situation noget vi kunne udnytte i vores videre arbejde med bevægelsens målsætning og struktur. Vi må lære at skrive vores erfaringer ned, så vi selv og andre kan udnytte dem. DET VAR OSSE EN AF DE VIGTIGE KONKLUSIONER PÅ SEMINARET I HELSINGØR. FORTS. S. 31.

FORTS. FRA S. 20.

Om "referatet": Jeg var med i den gruppe, der planlagde seminaret, og jeg tog referat af plenum-møderne deroppe - da jeg skulle til at skrive dette her, opdagede jeg hvor indviklet det var. Kom jeg til at forudsætte nogle diskussioner kendt, kom jeg til at skrive nogle uvæsentlige ting, nogle forkerte ting?

Jeg vidste at det var fantastisk betydningsfuldt at få resultatet af seminaret "kommunikeret" ud til alle dem, der ikke havde haft mulighed for at deltage, men det er ikke kommet på afstand endnu, og derfor meget svært at referere/analysere. Dette ikke så meget som en undskyldning, som et forsøg på at praktisere begrebet "selvkritik" og for at understrege at det er levende personer med ganske bestemte opfattelser inden i hovedet der skriver referater og ikke "objektive", registre- rende instanser.

Kærligst

Kirsten, seminargruppen.